

Co? V HLUŠOVICÍCH

Z OBSAHU

Ze života obce	1
Volby do Evrop.parlamentu.....	1
Společná hasičská jednotka.....	2
Dopravní obslužnost.....	2
Odpadové hospodářství	3
Přístřešek na hřiště	3
Važme si památek	4
Zpráva sociální komise Hlušovice ...	4
Kurzy a kroužky	4
Ze života seniorů	5
Dětský koutek „Skřítek“.....	5
Upozornění – tenisový kurt.....	5
Akce v Hlušovicích	5
Čarodějnic znovu v Hlušovicích.....	5
Dětský den	5
Sportovní den pro děti.....	6
Letní slavnost	6
Jak je neznáte	6
Názory a vyjádření	8
Počteníčko	11
O myslivosti	11

Přílohy:

Přehled akcí na druhé pololetí 2009

ZE ŽIVOTA OBCE

VÝSLEDKY VOLEB V OBCI HLUŠOVICE DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

1. ODS	89 hlasů
2. ČSSD	33 hlasů
3. KSČM	21 hlasů
4. KDU – ČSL	18 hlasů
5. SZ	5 hlasů
5. Strana zdravého rozumu	5 hlasů
6. Evropská demokratická strana	4 hlasy
7. Libertas	3 hlasy
7. Svob. občanů	3 hlasy
8. Věci veřejné	2 hlasy
8. Nezávislí	2 hlasy
9. Republikáni	1 hlas
Česká str. nár. socialistická	1 hlas
SDŽ	1 hlas
Moravané	1 hlas
Liberalové	1 hlas
Starostové a nezávislí	1 hlas

Stálý volební seznam obsahoval celkem 507 voličů
Voleb se zúčastnilo 191 voličů – tj. 38%

SPOLEČNÁ HASIČSKÁ JEDNOTKA BOHUŇOVICE – HLUŠOVICE

V květnu r. 2009 byla, po předchozím souhlasu zastupitelstva obce Hlušovice, podepsána smlouva o zřízení společné hasičské jednotky pro Bohuňovice a Hlušovice. Je zákonnou povinností každé obce mít vlastní hasičskou jednotku, nebo se podílet na činnosti jednotky společně s jinou obcí.

Pokračování ze strany 1

Jednotka dobrovolných hasičů v Bohuňovicích má 19 členů, svou technikou a výstrojí je dobře vybavena a vycvičena. Patří proto do kategorie JPO II. Je řízena svým velitelem, nařizovací pravomoci vůči společně jednotce bude vykonávat starosta obce Bohuňovice. Smlouva nám ukládá podílet se finančně na činnosti bohuňovické jednotky částkou 50.000 Kč ročně a refundací ušlého výdělku hasičů účastných na případném zásahu v katastru obce Hlušovice. Obě obce společně se budou snažit získávat finanční a jiné prostředky na společnou jednotku z dotací, případně jiných příspěvků.

Hlušovice kdysi mívaly jednotku dobrovolných hasičů. Skončila někdy v 70. letech při slučování s obcí Bohuňovice. Pokusy o založení nové jednotky v obnovené obci byly zatím neúspěšné. Je to škoda. Hasiči patří v obcích České republiky k nejlidnatějším organizacím vůbec. Mají desetitisíce členů, spoustu mladého dorostu. Kromě své základní funkce, ochrany obce v případě živelných katastrof, patří v obcích k nejvýznamnějším organizátorům společenského života. Není však všem dnům konec. Smlouva je koncipována tak, že umožňuje vznik samostatné jednotky v Hlušovicích včetně vyčlenění podílu na majetku vzniklém v průběhu existence společné jednotky.

Ing. Augustin Gec

DOPRAVNÍ OBSLUŽNOST OBCE HLUŠOVICE

Jistě již většina z Vás si všimla, že od 1. 3. 2009 zrušily České dráhy, a.s. prodej jízdenek na zastávce Hlušovice. Bohužel společnost České dráhy takto učinila, aniž by obci Hlušovice cokoli oznámila a sdělila, jaké jsou její další plány s naší zastávkou. Oslovily jsme tedy písemně náměstka hejtmana pro oblast dopravy Mgr. Aloise Mačáka Olomouckého kraje. Při této příležitosti jsme náměstka požádali o jeho vyjádření k zajištění i osobní autobusové dopravy do Hlušovic.

Z odpovědi pana náměstka vybíráme:

- Přislíbil zprostředkování jednání s Českými drahami, a. s. ve věci zrušení prodeje jízdenek a zrušení čekárny na zastávce Hlušovice a dalších záležitostí týkající se této problematiky
- Ohledně zajištění *autobusové dopravy* citujeme:
„Obec Hlušovice má spádovost především na město Olomouc, případně Šternberk.

V těchto směrech je dopravní obslužnost zajištěna 21 páry osobních vlaků v pracovní den a navíc spěšným vlakem Sp 1632 s příjezdem v 6:56 hodin do Olomouce. Tento počet spojů považujeme za dostatečný a v porovnání s mnoha jinými obcemi Olomouckého kraje za nadstandardní. Ke zrušení vlakové zastávky v současné době není žádný důvod a s dopravní obslužností Vaší obce drážní dopravou počítáme i v budoucnosti.

Vzhledem k těmto skutečnostem považujeme za bezpředmětné zavádět souběžnou autobusovou dopravu, a to i z hlediska dalších finančních prostředků, které by byly s tímto spojeny. Úkolem kraje je zajistit dopravní obslužnost obcí veřejnou dopravou, nikoliv nabídnout variantní výběr druhu veřejné dopravy.“

Úplné znění obou dopisů bude uveřejněno na webových stránkách naší obce. O dalším vývoji v jednáních s Českými drahami, a.s. Vás budeme informovat.

Jaroslava Zaccpalová

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Tříděný odpad

Dotace na vypůjčení nových kontejnerů na tříděný odpad od společnosti EKO-KOM byla konečně schválena. Jedná se o 2 kontejnery na papír 2 150l, 2 kontejnery na plast 2 150l, 1 kontejner na barevné sklo 1 550l a 3 kontejnery na bílé sklo 1550l. Koncem června tedy obdržíme smlouvu o vypůjčce na 2 roky a začátkem července nám budou dodány kontejnery. A tak v průběhu léta můžeme posílit a rozšířit sběrná místa tříděného odpadu.

Zelený odpad

V červnu 2009 byl v naší obci spuštěn zkušební provoz sběru a odvozu zeleného odpadu ze zahrádek. Každou sobotu, od 9.00 do 11.00 hodin, na 2 stanovištích (Loučky, U akátu) budou přistavovány dva plechové kontejnery v objemu 15 m³. Tento zkušební provoz má za cíl zmapovat skutečný zájem občanů tak, abychom našli nejvhodnější způsob zajištění sběru a odvozu zeleného odpadu. Zatím se jeví, že o tento způsob sběru je velký zájem.

Redakční rada ve spolupráci se společností EKOKOM připravuje *seriál článků o tříděném odpadu, o systému sběru, následného zpracování a užití sesbíraného odpadu*. Tento „miniseriál“ je zahájen následujícím článkem.

Jaroslava Zaccpalová

10 LET TŘÍDĚNÍ ODPADŮ V OBCÍCH SE SPOLEČNOSTÍ EKO-KOM, a.s.

Společnost EKO-KOM, a.s. založili v roce 1997 členové Českého průmyslového sdružení pro obaly a životní prostředí (ČPSOŽP). Zakládající firmy – producenti obalů si kladly za cíl vytvořit efektivní systém zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů na území České republiky, který odpovídá evropským standardům.

Významným obdobím v historii společnosti byl duben roku 1999. Tehdy uzavřelo ČPSOŽP a Ministerstvo životního prostředí Dobrovolnou dohodu, kterou se průmysl zavázal vybudovat v ČR systém nakládání s obalovými odpady tak, aby byl v souladu se Směrnicí ES o obalech a obalových odpadech. Vybudováním systému a naplňováním Dobrovolné dohody byla pověřena společnost EKO-KOM, a.s. Od podzimu 1999 začala intenzivní spolupráce s obcemi a s ní související postupný rozvoj třídění a recyklace komunálních a obalových odpadů v ČR. Spolupráce s obcemi a městy je základním pilířem systému EKO-KOM.

V roce 2000 byla společnosti EKO-KOM, a.s. udělena organizací PRO EUROPE autorizace k používání ochranné známky ZELENÝ BOD. Od té doby mohou všechny firmy zapojené do systému EKO-KOM používat na svých výrobcích tuto značku, která symbolizuje, že je obal zapojený do systému, ve kterém se po použití dále sbírá a recykluje.

O dva roky později vydalo Ministerstvo životního prostředí společnosti EKO-KOM, a.s. rozhodnutí o autorizaci podle zákona č. 477/2001 Sb., o obalech. Společnost EKO-KOM, a.s. dokázala splnit náročné podmínky vyplývající ze zákona o obalech a v březnu se tak stala autorizovanou obalovou společností v České republice.

Od roku 1999 se podařilo obcím, městům a jejich občanům v systému EKO-KOM vytržít a zrecyklovat více než 2,9 miliónů tun využitelných komunálních odpadů (papíru, plastu, skla, kovů a nápojových kartonů) včetně jejich obalové složky. Výtěžnost tříděného sběru komunálních odpadů se za dobu existence systému zvýšila více než pětinašobně – z 9 na 53 kg odpadů na obyvatele a rok. Česká republika a její systém třídění a využívání komunálních a obalových odpadů patří k nejúspěšnějším v celé Evropě.

V současné době EKO-KOM, a.s. sdružuje ve svém systému více než 20 800 podniků a společností, pro které zajišťuje plnění povinností zajištění zpětného odběru a využití obalových odpadů vyplývajících ze

zákona o obalech. Plnění cílů zákona se daří především díky intenzivní spolupráci s více než 5 800 obcemi a městy, ve kterých žije více než 98% populace. Dalšími klíčovými partnery je několik stovek odpadářských firem, úpravců a zpracovatelů odpadů.

V roce 2009 slaví celý systém 10 let aktivní spolupráce průmyslu a komunální sféry v oblasti třídění a recyklace odpadů.

Josef Mojžíš, EKO-KOM, a.s.

PŘÍSTŘEŠEK NA HŘIŠTI

V hlušovickém sportovním areálu byla dokončena stavba přístřešku nad stoly a lavice pro návštěvníky areálu. Dokončení stavby bylo plánováno tak, aby přístřešek posloužil při největší obecní akci, Letní slavnosti, konané 20.6.2009. Přístřešek tak nahradí každoročně pracně stavěný stan. Stan samozřejmě zůstává i nadále v majetku obce a bude jej možno využít pro případné rozsáhlejší akce.

Potřeba zastřešení lavic a stolů pro návštěvníky byla vyvolána snahou po omezení vlivu počasí na zvyšující se počet společenských a sportovních akcí, které se na hřišti konají.

Konstrukci přístřešku navrhl ing. arch. Petr Leinert, který je autorem i vedle stojícího domečku. Tvarové řešení konstrukce je shodné jako u stávající stavby. Celý komplex má tak jednotný výraz.

Základy stavby provedla firma pana Petra Bittnera, dřevěnou konstrukci a střechu zhotovila firma Zdeňka Zácana z Olomouce ze dřeva dodaného ze závodu pana Sudolského z Hlušovic. Elektrikářské práce byly provedeny společností Blesk. s.r.o. pana Jana Škrdlíka. Za nátěry dřevěné konstrukce vděčíme četným dobrovolníkům z řad občanů obce.

Celkové náklady na výstavbu přístřešku dosáhly částky 320 000 Kč.

Ing. Augustin Gec

VAŽME SI PAMÁTEK

Sotva uplynuly tři roky a opět se oči kolemjdoucích obracejí k místnímu kostelu. Před třemi roky se při oslavách 80. výročí vysvěcení poprvé rozezněl zvon. A letos se nejen zaskvěl v novém kabátě, ale už se také nekrčí v hustém porostu. Zahradu kolem kostela si obec od farního úřadu dlouhodobě pronajala za symbolickou 1 Kč a po vysazení nové zeleně zde chce vytvořit klidovou zónu na odpočinek.

Od ledna pan P. Bittner se svým pomocníkem káceli přestárlé ovocné stromy, náletové hlohy a bezinky, vysekávali kdysi okrasné a plevelné křoviny. Plocha kostelní zahrady se rázem jakoby zdvojnásobila.

V příhodnou březnovou sobotu se sešla skupinka dobrovolníků, kteří zahradu uhrabali, zbylé větve sesbírali na oheň. Práce řídil pan starosta A. Gec, který sám téměř každou sobotu profezoval lísky ohraničující pozemek.

Koncem března firma pana Rottera P. postavila kolem kostela lešení a začala velká oprava. Od kříže na věži až po schůdky před vchodem – vše prošlo rukama odborníků. Byla očištěná, vyspravená a natřená střecha, nové okapy a svody, parapety u oken. Byla odstraněná zvětralá omítka, nahrazená novou a nakonec celá budova zazářila novým bíložlutým nátěrem. Stejně opravená a opatřená novými okapy je i hrobka zakladatelů kostela – manželů Benýškových.

Za tuto velkou opravu je třeba poděkovat panu faráři Mgr. Švédovi, ekonomické radě při farním úřadě a všem dárcům, kteří přispěli jakoukoli částkou na tuto opravu. V sobotu bylo na Letní slavnosti vybráno 3 800,- Kč."

Až budeme 29. června zakončovat hodovou bohoslužbou Rok sv. Pavla, bude kostel ozdobou obce viditelnou od silnice i od železnice. Časem se zařadí mezi chráněné památky hned po božích mukách a památných křížích.

Anežka Kouřilová

ZPRÁVA SOCIÁLNÍ KOMISE

Narozené děti:

Matějka Matyáš, Koutný Jan, Andrésová Barbora, Lenochová Nela

Výročí:

Duben:

Navrátilová Vlasta	55 let
Bílík Jiří	55 let
Krahulíková Emílie	60 let
Hradilová Marie	65 let
Jemelka Jaroslav	70 let

Červen:

Kučerová Květoslava	60 let
---------------------	--------

Vítání občáňků:

Dne 13. června 2009 byli ve Společenském domě v Hlušovicích přivítáni tito naši malí občánci:

Palúšova Nela, Hepnarová Zuzana, Koutný Jan, Andrésová Barbora, Lenochová Nela.

VŠEM NAROZENÝM A JUBILANTŮM BLAHOPŘEJEME!

Za sociální komisi Marie Hradilová

KURZY A KROUŽKY V HLUŠOVICÍCH

V místní klubovně, kterou dala k dispozici obec Hlušovice, budou od září probíhat kurzy cizích jazyků a některé kroužky.

Bude se otevírat angličtina pro dospělé, o kterou je velký zájem a angličtina pro děti různého věku. S těmi nejmenšími budou na hodiny chodit i rodiče. Co se týče ostatních jazyků, bude se zřejmě otevírat ještě výuka německého jazyka, kde bude sice méně lidí, ale o to individuálnější přístup.

Situace kolem hudebního a výtvarného kroužku se řeší, protože se zatím přihlásili po 1 zájemci. Přesto se pokusíme vyhovět všem. Všechny kroužky a kurzy budou vedeny zkušenými lektory.

Sylva Adamovská

ZE ŽIVOTA SENIORŮ

Dubnové suché počasí zabránilo seniorům splnit závazek a tak se záhony před pomníkem T. G. Masaryka a před kulturním domem dočkaly jarního vypletí až po prvním dešti – 7. května.

Dne 19. května pak Klub seniorů pořádal zájezd s cílovou zastávkou ve Valticko – Lednickém areálu. Z 31 účastníků bylo 23 členů Klubu seniorů. V Lednici jsme se prošli po zámeckém parku, prohlédli zámek uvnitř a po obědě zamířili do Valtic. Tam byl program volný. Podle zájmu i fyzických možností jsme mohli navštívit zámek, přilehlý park s naučnou stezkou, výstavu starých kočárů, prodejní výstavu archivních vín, cukrárnu apod. Spolehlivý řidič, pan Jar. Krejčí, nás v podvečerních hodinách svým novým, pohodlným autobusem dovezl domů.

Na Letní slavnost 20. 6. napekly seniorky koláče. Drobné koláčky upekly společně v kulturním domě a větší pak u paní A. Begyové. Domácím pečivem tak zpestřily občerstvení na hřišti.

Za výbor Klubu seniorů Anežka Kouřilová

DĚTSKÝ KOUTEK SKŘÍTEK

– výtvarný kroužek

V pondělí 23.2.2009 jsme s dětmi zahájily výtvarný kroužek pod vedením maminky Radky, která o nápady opravdu nemá nouzi. Děti začaly bramborovými razítky, koulely vatičky, malovaly zimní strom pomocí tuše, vyráběly jarní deštěk, malovaly solí, probouzely zvířátka, vytvořily si ovečku na mazlení a díky nové troubě mohly děti i péct. Před Velikonocemi pekly velikonoční perníčky, které byly po upečení ihned měkké a tak je s chutí všechny snědly. V květnu už si děti pekly jen tak pro radost nebo maminkám k svátku. Poslední výtvarný kroužek ukončily děti lepením květin.

V září budeme s výtvarnými pracemi určitě pokračovat.

Přes prázdniny Skřítek funguje každé pondělí od 9.30 do 11.30 hodin.

Sylva Adamovská

Správce tenisového kurtu u dětského hřiště informuje:

- jsou ještě volné hodiny na kurtu, možnost zakoupení permanentek
- pravidla a podmínky používání hřiště zůstávají stejné a budou vyvěšeny na hřišti
- kontakt : Bronislav Lorenc **608 341 653**

Akce v Hlušovicích: 04-06/2009

ČARODĚJNICE ZPÁTKY V HLUŠOVICÍCH

Počasí jim přálo a tak i letos, 30. dubna, zavítaly čarodějnice do naší obce. Tentokrát si nesly už v průvodu od kostela tu největší hřišnici. Ta byla na hřišti posazená na hranici, pan starosta jako soudce jí přečetl rozsudek a nakonec byla upálená. Ještě před tím se však ostatní čarodějnice plně věnovaly těm nejmenším i těm odrostlým na několika stanovištích. Házelo se smrdutou ropuchou, létalo se na koštěti, překonávaly se různé překážky, létaly hromy a blesky. Děti dostávaly sladkou odměnu a také si vysloužily letecký průkaz pro řízení létajících košťat. Když se naplnil čas věnovaný dětem, čarodějnice si zatančily, aby pobavily a roztlaskaly i dospělé obecenstvo. Nechybělo ani opékání špekáčků a další bohaté občerstvení u ohně i v „boudě“. Myslím, že příští rok je tu máme zase.

Markéta Dejmálová

DĚTSKÝ DEN

I když byl dětský den původně plánovaný na sobotu 30. května, pořádal se spolu s dnem sportovním už 16. května. Hned u startu děti bojovaly se sloní pamětí, proskákaly zaječím slalomem mezi mrkvemi, poznávaly hlasy zvířat, pokračovaly medvědí stopou a dobrodružnou cestu ukončila račí stezka. Za splnění úkolu děti dostaly měděný ořech nebo zlatý burák, který si pak ve směnárně mohly vyměnit za krásné hračky nebo sladkosti. Hračky věnovala jako sponzorský dar firma Olymptoy s r.o. Bohužel počasí nám nepřálo a tak přišlo málo dětí. Ještě jednou se omlouváme všem za změnu termínu!

Spolek žen Hlušovice

SPORTOVNÍ DEN

V sobotu 16. května proběhl v naší obci sportovní den, v pořadí už třetí. Již tradičně děti mohly střílet ze vzduchovek, jezdit na maxikoloběžce, zahrát si volejbal, zakopat fotbalovým míčem, zaskákat v pytlích a nově i zahrát stolní fotbálek. Novinkou taky byl Hummer, který doprovází rallye Paříž-Dakar a vojenská policie. Ta přivezla na ukázkou terénní auta a dětem vysvětlovali metody na odhalování zločinců. Škoda, že skvěle rozjeté odpoledne zkazil déšť. Nechyběly ani skvělé makrely a občerstvení.

Sylva Adamovská

LETNÍ SLAVNOST V HLUŠOVICÍCH

V sobotu 20. 6. 2009 se v Hlušovicích opět konala letní slavnost. Tentokrát byly trochu jiné. Začala v 15 hodin vystoupením našich nejmenších. Děti, ale i dospělí, se mohli blíže seznámit s vozidlem dálniční policie, což bylo pro mnohé velmi zajímavé.

Pak přijela hasičská jednotka z Bohuňovic ke „cvičebnímu“ ohni a předvedla nám svůj um a akčnost. Děti si následně mohly pohrát v „hasičské“ pění a prolézat jejich zásahové vozidlo. Na uvolněné hřiště nastoupily holky z Pomády, tedy Spolek žen, aby přítomné potěšily rozverným tancem.

Po tomto vystoupení byly pro děti připraveny projížďky na koních. Po celé odpoledne a i podvečer byl pro děti připraven skákací hrad a tak si mohly vesele skákat a skákat.

Pro dokreslení atmosféry hrál hudební seskupení pana Jana Konečného, prodávali se perníčky a sladkosti napečenými seniorkami a lidé si pochutnali na makrelách, či vyuzených uzeninách. Probíhala i sbírka na fasádu kostela. A aby se lidé mohli bavit i nadále, přijela skupina Galaxy, která zábavu pěkně rozproudila.

A tak, i když v předvečer počasí nedávalo vůbec naději na zdárný průběh slavnosti, i ono se nakonec umoudřilo a všichni se skvěle bavili. Obrovské poděkování tedy patří těm, kteří tuto slavnost organizačně zabezpečili a bez jejichž nasazení by se vše tak nevydařilo.

Jaroslava Zaccpalová

Jak je neznáte

GLORIA HANUSOVÁ:

„...JAKMILE ZASLECHNU INSPIRUJÍCÍ HUDBU, ZAČNU JI VIDĚT V POHYBECH...“

Minulý rok se u nás poprvé objevila na maškarním bále pro děti, sama jako Pippi Dlouhá punčocha. Naši pozornost, tedy nás pořadatelek ze spolku žen, přitáhla nejenom svou dokonalou maskou, ale i svou ladnou chůzí a vůbec svým vystupováním s grácií. Slovo dalo slovo a do spolku jsme získaly správnou parťáčku a

to jsme ještě netušily, koho jsme to vlastně mezi sebe vtáhly. Tato bývalá baletka a dnes učitelka tance začala pro nás vytvářet choreografie a secvičovat vystoupení na různé obecní akce. Bez nároků na odměnu, s obrovským nasazením. Za tu krátkou dobu se tedy občané Hlušovic mohli pobavit vystoupením spolku žen jako čarodějnic (již 2x), nebo jako „kankánistek“ na reprezentačním plese a v neposlední řadě jako „slečen z Pomády“. A ti, co byli na zmíněném reprezentačním plese si jistě vzpomínají na úžasné vystoupení právě této „Pippi“ s vlastní baletní kreací. A nelze zapomenout na vystoupení dětí z naší mateřské školky na loňské slavnosti, které s nimi připravila a předvedla také ona. Ano, jedná se stále o jednu osobu, paní Glorii Hanusovou. Avšak vystupování a spolupráce při přípravě akcí, je jen jednou z mnoha činností a aktivit paní Glorie. Jaká však byla její cesta až sem k nám? A kdo se vlastně skrývá pod tímto krásným křestním jménem?

1. Kdy si se vlastně stala občankou Hlušovic?

GH: Oficiálně mám datum v občance 3. 1. 2009. Ale objevovali jsme se tu už od jara, neboť domek potřeboval rekonstrukci.

2. Proč právě Hlušovice?

GH: S manželem jsme hledali nějaký domek v okolí Olomouce přes 2 roky, viděli jsme přes 30 nemovitostí, až konečně jsme našli to, co nám vyhovuje. Je to náš „domeček snů“ a ještě v obci, které je tak blízko Olomouce. Máme tu báječné sousedy a jistě mi mnozí mi dají za pravdu, když řeknu, že dobří sousedé, to je výhra. A díky okolí i spolku žen, kde jsme byla hned přijata s otevřenou náručí, jsme tu našli ten pravý domov.

Pokračování na straně 7

Pokračování ze strany 6

3. **Vraťme se na začátek. Kdy nastal ten okamžik tvého zasvěcení se baletu a tanci? Co tě na tom okouzlo a stále vlastně okouzluje?**

GH: O baletu se v naší rodině mluvilo odjakživa. Balet už dělala moje babička, maminka i teta. Babička i teta se nakonec staly herečkami, maminka byla pro změnu nějakou dobu manekýnkou. A jak říká má maminka v legraci, asi jsem zdědila nějaké ty „praštěné“ geny, a přesto, že mne varovala a vymlouvala mi to, že je to „tvrdý chleba“, tak už prý ve svých 4 letech jsem svým rodičům hrdě oznámila, že až budu velká, budu baletkou. Je fakt, že jsem byla stále živé dítě a doma jsem poskakovala a se stejně starou holčičkou od sousedů a dodnes mou nejlepší kamarádkou, jsme se na zahradě „lámaly“ do přemetů a provazů. Já si na to ovšem nepamatuji. Bohužel, však ve 4 letech se do baletní školy nebralo, tak mne rodiče přihlásili aspoň do rytmiky. V 6 letech jsem dočkala a začala chodit do Baletní školy Ivo Váni Psoty v Brně. Tam jsem chodila 2 – 3 týdně po dobu 4 let. V 10 letech jsem prošla talentovými zkouškami na Taneční konzervatoř v Brně, kde jsem studovala 8 let klasický balet, moderní, lidový i historický tanec, step, hru na klavír atd., prostě vše to, co s tancem a s hudbou souvisí. Je pro mne velmi těžké vyjádřit slovy to, co pro mne tanec znamená. Myslím, že je nádherné umět se vyjádřit pohybem to, co člověk cítí: radost, štěstí, smutek. Je to součástí mé bytosti. Jakmile zaslechnu inspirující hudbu, začnu ji vidět v pohybech.

4. **A jak se stát baletkou? Traduje se, že je to především dřina a pak zase dřina a pak zase znovu dřina, pak pro změnu odpírání, hladovění, a pak možná snad... A vše tak maximálně do 30 až 35 let. Co ty na to?**

GH: Ano, je to tak přesně tak, jak říkáš. Ještě bych k tomu dodala kvanta a kvanta propocených trikotů a špiček, které jsou kolikrát nejen od potu, ale i od krve, neboť prsty na nohou dostávají zabrat, a věřte, že nejen prsty. Je to vlastně vrcholový sport. Balet je samozřejmě o tělesných dispozicích a talentu, ale to je opravdu ta menší část úspěchu. Je to především píle a nesmírné odhodlání chtít něco dokázat, vytrvalost a schopnost sama na sobě pracovat, strašně moc chtít a vydržet.

Co se týká věku, znám pár baletek, které nádherně tančí i ve 40 letech. Ale to je vzácné. Záleží na tělesných a zdravotních dispozicích každého jedince. Taky se stává, že i po jednom nevydařeném skoku, švihu či jiném pohybu,

skončíš definitivně nejen s tancováním, ale najednou máš i doživotně vážné zdravotní problémy. O to víc mne mrzí, že to v naší zemi není dostatečně doceněné a bohužel ani finančně. Protože po aktivní dráze baletky, ať už jsi slavná, jak chceš, se najednou ocitneš třeba bez práce a často se zdravotními problémy. Po aktivní dráze mnohdy musíme začínat jakoby úplně znovu a v jiném oboru, neboť pro nás není dost uplatnění. Studium na škole, jak jsem se už zmínila, je dost náročné a plně zaměřené jen na tance, takže už nestíháme se zabývat jazyky, počítači nebo vynikat v ekonomii. Zrušili nám důchody za výsluhu let, to jsme měli možnost po 22 odtancovaných letech u divadla odejít do předčasného důchodu. V jiných zemích tomu je naštěstí trochu jinak.

A jak se stát baletkou? Balet je samozřejmě o tělesných dispozicích a talentu, ale to je opravdu ta menší část úspěchu. Je to především píle a nesmírné odhodlání chtít něco dokázat, vytrvalost a schopnost sama na sobě pracovat, strašně moc chtít a vydržet.

5. **To znamená, že člověk musí toto povolání více než milovat. Jaké zajímavé role si tančila?**

GH: Každá role je krásná a svým způsobem výjimečná. Velmi ráda vzpomínám na roli Manuely v Carmen, na představení Peer Gunt, kde jsem tančila několik rolí, na Dámu s kaméliemi, Esmeraldu.

6. **A kde všude si tančila?**

GH: Začínala jsem na jevišti Janáčkova divadla v Brně, pak v divadle J. K. Tyla v Plzni. Spíšeňským baletním souborem jsme objeli kus Evropy, a tak jsem měla to štěstí stát na jevištích mnoha evropských měst například v Berlíně, Drážďanech, Lucernu, Madridu ... A pak jsem nastoupila do Moravského divadla v Olomouci, kde jsem tančila celých 8 let. Avšak zatančila jsem si i v muzikálu Dracula v Kongresovém paláci v Praze.

7. **Ted' hlavně učíš tanec. Kde?**

GH: V ZUŠ v Přerově, trénuji i gymnastický oddíl moderních gymnastek v Přerově a sportovních gymnastek v Prostějově a jsem lektorkou tance v tanečních skupinách M Plus Olomouc a Rytmus Olomouc. Ale učila jsem i akvabely, tanečnický společenského tance, krasobruslaře... ti všichni potřebují baletní přípravu.

Pokračování na straně 8

8. Tvůj život však není naplněn jenom tancem. Jaké máš jiné zájmy?

GH: Hudba a tanec jsou mým životem, ráda chodím do divadla, nebo na koncerty. Také chodím ráda do přírody, miluji zvířata, ráda plavu, jezdím na kole, plahočím se na běžkách za svým manželem... prostě to, co se dělají ostatní. Mým největším koníčkem je však RODINA, mám báječného zdravého čtyřletého syna a skvělého manžela, který mne ve všem podporuje a je nesmírně tolerantní. Mám opravdu štěstí, zvláště v dnešní době. Velmi si toho vážím.

9. Kterých vlastností si na sobě vážíš a které bys naopak chtěla ze sebe vymazat?

GH: Když se ohlednu, si vážím toho, že jsem vydržela 8 let nesmírně náročného studia na taneční konzervatoři a že jsem zůstala věrna svému dětskému snu, neboť co si asi tak může malá čtyřletá divenka představit pod pojmem balet. V životě jsem neměla nic „zadarmo“. Takže si myslím, že jsem velmi vytrvalá a houževnatá, dokážu jít a dojít za svým cílem, ne však „přes mrtvoly“. Jsem spontánní a hodně upřímná, někdy možná až příliš.

A co bych vymazala? Toho by bylo...! (*smích*) Né, vážně, nemám ráda změny a vše dělám na poslední chvíli. Jsem občas přecitlivělá a všechno až moc poctivě a pečlivě dělám, takže mi to někdy až příliš dlouho trvá. Snad se mi to podaří někdy aspoň trochu „uhladit“.

10. A kterých vlastností si vážíš na ostatních a které lidské vlastnosti nemáš ráda?

GH: Celkově si na lidech vážím trpělivost, zodpovědnost, pracovitost, upřímnost. Obdivuji rozhodnost, neboť sama jsem velmi váhavá. Nemám ráda pomlouvání se za zády, neupřímné a neférové jednání.

11. Jaké je tvé životní motto?

Nemám vyloženě životní motto. Mám ráda citáty, které i sbírám. Líbí se mi krédo: „Včerejšek je minulostí, zítřek tajemstvím a dnešek je dar!“ A ještě „Vždy s úsměvem!“

Děkuji za rozhovor a ať se Ti ve všem daří, aby ses mohla stále jen usmívat.

Jaroslava Zaccpalová

Názory a diskuze mezi občany

Redakční rada se rozhodla uveřejňovat i názory a vyjádření občanů na webových stránkách naší obce, kde mnohdy probíhá zajímavá rozprava, či doručených redakční radě se žádostí o uveřejnění. Zveřejňování se však bude týkat jen vyjádření odpovídající etickým pravidlům. Redakční rada nebude zasahovat do jednotlivých sdělení (vyjma gramatických korektur), ani se k nim vyjadřovat.

OLOM-UC

Autor: Sochař Jan Římský

Po vyučení štukatérem a sochařem v Olomouci jsem v roce 1949 nastoupil studijní pobyt na AVU v Praze.

První rok jsem byl ubytován v dominikánském klášteře na Husově třídě, pár kroků od Staroměstského náměstí, Karlova mostu, Klementina a rekonstruovaném Bellémské kaple, tehdy ještě skryté v zástavbě nebarokního domu. Ve volně přístupné knihovně Klementina jsem v Keltské kronice dospěl k následující informaci: asi kolem 5. století, kdy Hunové, zváni germánskými kmeny na pomoc proti Římu, putovali proti toku bahnité řeky (Moravy), aby se v místech dnešní Olomouce (Olomoucké skály), poblíž dnešního Klášterního hradisky přebrodivili. Název této lokality byl patrně odvozen od mongolského pojmu olom-uc (po břicho koně). Po mnoha letech jsem si na to v místech bývalého kartuziánského kláštera v Olomouci (původní cestě k brodu), nyní několika metry navršeného koridoru, vzpomněl a za jízdy v pouliční dráze o tom vyprávěl příteli. Pozoroval jsem, že nás poslouchá neznámý muž, a v okamžiku, kdy jsem se přítele tázal, ví-li, jak se řekne mongolsky „po břicho koně“, nebo-li brod, vykřiknul: „OLOM-UC!“ Na můj obdivný dotaz, že to věděl, odpověděl: „Pobýval jsem mnoho let v Mongolsku, proto vím, jak se řekne.“

Po úvaze jsem o tom tehdy informoval v tisku a teď opět po letech přispěla k oživení této události náhoda.

Při návštěv v olomoucké tržnici spolu s manželkou jsem u jednoho stánku poznal: „To je určitě mongolské zboží.“ „Jak jste to poznal?“ odvětila zaslechnuvší to prodavačka (Mongolka). „To mě těší.“ Po manželčině chvále, jak dobře reaguje česky, napadlo mne se jí zeptat, jestli by uměla vysvětlit, co to značí „olom-uc“.

Pokračování ze strany 8

„Olom-uc?“ řekla, „To je – teče voda – málo vody.“ Po té se naklonila a pohybem ruky naznačila asi půl metru od země, pak dodala: „A noha – kůň přejde.“

Podal jsem jí ruku a vřele poděkoval, neboť mne tou odpovědí velmi potěšila. Opět potvrdila, co tehdy ten neznámý. Byl jsem rád, že také manželka, co svědek, slyšela tu odpověď.

Chci proto tuto dvakrát stvrzenou informaci opět zveřejnit.

Sochař Jan Římský

Z webových stránek:

Inženýrské sítě

Autor: Tomáš Pospíšil

Předmět: Inženýrské sítě

Dobrý den sousedé,

-protože někteří morálně slabší lidé proti mne píší petice a roznáší lži,

-protože pan a pani Kudlákovi mi doporučeně oznámili, že ruší plnou moc k předání inženýrských sítí obci,

-protože nějaký pořádkumilovný soused dokázal, že dřevěná bouda 3 x 3 m bez základů na desítky metrů vzdálená od jakéhokoliv souseda byla označena jako černá stavba.

Proto jsem se rozhodl, dál již nesponzorovat osvětlení v části obce (za akátem vpravo). Od července 2009 osvětlení, v této části vypnu. Jsem ochotný komukoliv poskytnout technickou pomoc při předání inženýrských sítí, v této lokalitě, obci. Všem ostatním slušným lidem, se tímto omlouvám za vzniklou tmu. S pozdravem Pospíšil

Autor: Petr Kudlák

Předmět: Nejen inženýrské sítě

Vážení sousedé,

rovněž i já rád připojím příspěvek jako budoucí občan obce Hlušovice.

Řekl bych, že firma Stavitelství Pospíšil v zastoupení panem ing. Tomášem Pospíšilem nejen mě stoupla na kuřáky. A tak se není čemu divit, že má tolik nepříznivě nakloněných spoluobčanů. Já osobně petice nepíší ani to nemám v úmyslu, neboť jak uvádí jiný článek na fóru nemá to význam.

Abych se vyhnul jakéhokoliv, opakuji jakéhokoliv polemice či drbům, nějaká dřevěná bouda, mě rovněž netíží. Mám svoji i s rozestavěným domem a vstup na tuto parcelu je na vlastní riziko. Ten kdo tam má přístup má povolení a jinak tam kromě oprávněných orgánů každý vstupuje jen a jen na vlastní riziko. Stručně řečeno tam nemá co kdo pohledávat. Ani pejskaři.

Ale abych dodal to hlavní, proč jsem vlastně navštívil tyto stránky. Vypnutím veřejného osvětlení bude zcela jistě docházet k dalším nepříjemnostem v dané lokalitě a to nemůžu opomenout tu krásnou velkou, opravdu velkou louži, co byla teď nedávno po takové drobné průtrži hned na první křižovatce u vjezdu do právě části obce, která se má zahalit do tmy. Nesmíte se potom pane Pospíšil divit, že Vás někteří občané opravdu v lásce nemají. Pokud budou komunikace vypadat tak jako tato nová cesta, měli bychom si spíše pořídit auta, která se umí i přebrodit, protože s takovou se brzo komunikace propadne. Takže mě osobně by zajímalo, co s tím hodláte dělat? Jenom mi nevolejte, nejsem na arogantní a urážlivé telefonáty opravdu zvědavý. Máte zde přece

fórum, tak jej využijte, ať to poznají i ostatní, kdo je v čele týmu firmy, která to má tak těžké. Bylo by to jisto jistě lehčí, kdyby zákony a nařízení platili i pro firmu Stavitelství Pospíšil.

Další bod, ke kterému se velice rád vyjádřím jsou ona plná moc, kterou jsem zrušil.

Tato plná moc bude obnovena za podmínek, které si teprve v tomto týdnu budu zjišťovat a tou je samozřejmě kolaudace.

Když budu citovat, netvrdím, že všichni kdo jsou spoluvlastníky příjezdové komunikace, neboť mám informace z první ruky, že prodej dalších parcel byl zastaven téměř hned po tom, co jej pan ing. Pospíšil inzeroval na prodej, mají stejné znění v kupní smlouvě, teď cituji: dokončit a zkolaudovat povrch na příjezdové komunikaci stejně jako pořídit osvětlení této komunikace do termínu 31.12.2006. Mám zato, že smlouvy jsou od toho, aby se dodržovali. Další smluvní ujednání jako smluvní pokuty je panu ing. Pospíšilovi dobře známo. Tudiž nějak nemohu pochopit, že mu dva a půl roku trvalo, co již mělo být předáno obci dávno. Pane Pospíšil, kolik času ještě potřebujete?

A abych nezapomněl na jednu takovou maličkost, kterou jste mi zaslal asi rok zpátky pane ing. Pospíšil, uvádím záměrně, aby i ostatní byli v obraze, s kým vlastně mají tu čest, když jsem nesouhlasil s rozmístěním přípojek, nebyly to náhodou Vaše slova na papíře s hlavičkou právě Vaší firmy, že i vy, upozorňuji, že tento citát jsem si nevyuccal z maličku, budete dělat problémy!

Ta doba je tu, že!?

Pokud tyto řádky někoho natolik zaujmou, že by se chtěl vyjádřit třeba i z představenstva obce, určitě to udělejte. Vždyť příště to můžete být právě vy s těmito či podobnými problémy s firmou Stavitelství Pospíšil. S pozdravem Kudlák

PS: V ostatních bodech Vámi zmiňovaných budete muset hledat někoho jiného pane ing. Pospíšil

Kácení stromů – nový cyklostezka

Autor: Edgar Faber

Předmět: Proč jsem se obrátil na Inspektorát životního prostředí

V posledním čísle časopisu Co v Hlušovicích jsem se dočetl o zahájení výstavby dlouho oznamované cyklostezky mezi naší obcí a Bohuňovicemi. Byl jsem rád, že někdy příště pro rohlíky do bohuňovické pekárny nepojedu autem, ale využiji výsledek tohoto určitě záslužného projektu, který spojí v sobě funkce rekreační a snad i ochranné – posílí protipovodňovou hráz Trusovického potoka. Zarazilo mě jen, že cyklostezka má být široká tři metry, což s mi zdálo pro cyklisty poněkud hodně. Šel jsem se proto podívat přímo na místo a nestačil jsem se divit. Na hrázi byla vykolíkováná trasa cyklostezky tak, že uvnitř ní stály čtyři nejmohutnější stromy celého stromořadí hráze – lípy o obvodu kmene přes dva metry, vysoké asi 15 metrů, určitě ve věku sedmdesát až osmdesát let.

Pokračování na straně 10

Pokračování ze strany 9

Menší stromy stály „ušetřeny“ vně vykolikovaného území. Bylo zřejmé, že při stavbě dojde ke kácení zmíněných lip – zdravých stromů, které by tady – nebyť projektu cyklostezky – mohly růst další dlouhá desetiletí! Napsal jsem proto e-mail na olomoucký Inspektorát životního prostředí, v němž jsem vyjádřil obavu z kácení.

Minulý týden jsem obdržel poněkud šalamounské vyrozumění inspektorátu, v němž jsem se dočetl, že rozhodnutí Obecního úřadu Hlušovice o kácení lip bylo sice vydáno v rozporu se zákonem č. 114/1992 o ochraně přírody a krajiny, obec po dohodě s inspektorátem upustila od kácení v daném termínu, ale po prošetření se všemi zúčastněnými shledal inspektorát (citují) „zásah do dřevin jako nezbytný... a proto nepovažuje zákaz kácení dřevin za vhodný a doporučil adekvátní náhradní výsadbu jako kompenzaci újmy vzniklé pokácením dřevin...“. Celá věc mi připadá absurdní jako Kafkův Zámek. Byli se odpovědní projektanti, zastupitelé a úředníci, když připravovali projekt a stavbu cyklostezky, na ty stromy vůbec podívat? Copak nebylo možno vést cyklostezku jinudy a lípy ušetřit? Nebylo možné postavit cyklostezku užší? Tato šířka byla údajně vyžádána podnikem Povodí Moravy, aby byl umožněn přístup mechanizace nezbytné k údržbě potoka. Není tedy možné místo počítačem vygenerované přímky cyklostezky vést vlnovku a malým obloukem každou lípu obejít? Ne! Na projekt byly uvolněny peníze z evropských fondů a změna v projektu by pravděpodobně tyto dotace zastavila.

Občané se prý měli vyjádřit dříve, projekt byl zveřejněn už dávno. O cyklostezce jsem samozřejmě věděl, ale ani ve snu mě nenapadlo, že by se kvůli ní měly kácet tyto lípy! Občan si volí své zastupitele také proto, aby se na ně mohl spolehnout a očekává od nich, že neudělají rozhodnutí s nimiž zásadně nesouhlasí. Pro mne osobně je proto rozhodnutí zastupitelstva zklamáním. Nevěřím, že by jej podpořila většina obyvatel naší obce. Tato většina díky svému pracovnímu vytížení nestačila zaznamenat podobně jako já detaily projektu a spolehla se na zastupitele. Podle mého názoru byl však projekt, který při stavbě cyklostezky počítal s kácením takto mohutných zdravých stromů, od samého počátku špatný. Kompenzovat vzrostlé, mohutné stromy jakýmkoli počtem nově vysázených je zavádějící. (Počkejte si padesát nebo sto let a uvidíte kolik z Vámi vysázených stromů nechají stát Vaši potomci.) Zdravé mohutné stromy jsou ve všech kulturních evropských zemích ochraňovány! Bohužel ale ne u nás, kde cit pro tradice a úcta k dílu otců i přírody byly převálcovány přednedávnm komunistickými a nyní „pseudopodnikatelskými“ buldozery. Ale i ty řadí na různých místech s různou aktivitou. Osobně pochybuji, že se bude kvůli cyklostezce takovýmto způsobem kácet v katastru Bohuňovic!

Kauza má zásadní důležitost pro budoucnost. Cyklostezka bude pravděpodobně pokračovat směrem k Olomouci a budou jí stát v cestě další stromy. Nebo budou navrženy jiné projekty typu chceme něco důležitého postavit, je nezbytné proto pokácet stromy. Bohužel, nejde to jinak, ale občané buďte klidní, jsou to staré stromy a my o kousek dál vysadíme nové! Určitě je nezbytné individuálně posoudit důležitost projektu. Když byly postupně vykáceny aleje mohutných topolů, aby bylo umožněno rozšíření obce právě směrem k Trusovickému potoku, neprotestoval pokud vím nikdo. Nyní ale apeluji na zastupitele i všechny obyvatele Hlušovic: posuzujte budoucí projekty pečlivě a

nechte kácet zdravé a vzrostlé stromy, tvořící krajinu v níž bydlíte, bez naprosto zásadních důvodů!
MUDr. Edgar Faber

Autor: Pavel Adamovský

Předmět: re: Proč jsem se obrátil na Inspektorát životního prostředí

Souhlasím s tím, že pokácet zdravé a tak staré stromy je špatné, ale na druhou stranu je třeba říct, že vždy je nutné zvážit priority a hledat kompromisy. Zde se holt dala přednost cyklostezce, kterou určitě všichni cyklisté a on-line bruslaři uvítají s povděkem. Že za to padnou krásné vzrostlé stromy je holt onen kompromis. Třeba by vytvoření obchvatu kolem stromů prodražilo cyklostezku tak, že by už na ní peníze nebyly, a tudíž by se nestavěla. Říkám třeba, tak dalece do toho nevidím. Taky je fakt - a v Hlušovicích je to běžné - že lidé se mohou vyjádřit, mají projekty (i jiné) k dispozici k nahlédnutí, ale nikoho to nezajímá, a proto nejsou z řad občanů ani žádné připomínky. Je škoda, že obyvatelé mají tak malý zájem na tom, co se v obci a okolí děje. Je to vidět i na veřejných zasedáních zastupitelstva, kde pravidelně chodí 5-10 lidí z 650 kolik jich v obci v současnosti žije. Můžeme nadávat, můžeme psát dopisy, ale pokud se sami nebudeme zajímat o dění v obci a o to, co naše volené zastupitelstvo dělá a schvaluje, nic jiného nám nezbyde. Zastupitelé udělali takové rozhodnutí, někomu se nebude líbit, že za to padnou stromy, jiný zase bude vděčný za cyklostezku, nikdy se nelze zavděčit všem, a jak jsem psal na začátku, vždy je to o kompromisech.

Autor: Pospíšil Tomáš

Předmět: re: Proč jsem se obrátil na Inspektorát životního prostředí

Vážený pane Fáber, souhlasím s Vámi, že projektant to šil horkou jehlou, jinak by se stromy káceli jako první před budováním spodních vrstev komunikace. Nesouhlasím ale, s Vaší myšlenkou vybudování obloučků nebo vlnovek. Aby se neponičily kořeny a dala se vybudovat dostatečně unosná komunikace pro těžké stroje Povodí, musely by obloučky mít poloměr 7-10metrů. To by znamenalo totálně znehodnotit náš sousední pozemek. Promiňte, ale něco takového by se Vám, na Vaší zahradě, taky nelíbilo.

POČTENÍČKO

O MYSLIVOSTI

Ottova encyklopedie uvádí pod pojmem „MYSLIVOST – soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti kulturního dědictví. Myslivost lze provozovat pouze v uznané honitbě. Spočívá v souhrnu práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, provádět lov, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.“ U nás se objevují první doklady o loveckém právu za vlády knížete Boleslava I. (929 – 967). Jde o nařízení vydané okolo roku 950, které stanoví, že lov a lesy, ale také rybářství a včelařství jsou považovány za regalie, neboli státní výsady. I když později rozdávali panovníci statky soukromníkům, měšťanům, klášterům aj. včetně honby, vždy však s omezením na zvěř nízkou. Panovník si ponechal lov na zvěř vysokou – medvědy, černou, jeleny, losy atd. Z patentu z r. 1631 se dovídáme, že myslivost jest „kratochvilí šlechtickou.“ Poddaným byla honba přísně zakázána, zato roboty lovecké se více a více zvyšovaly. Škody od zvěře způsobené museli si poddaní nechat líbit.

K lovecké výzbroji patřily luk se šípy, oštěp, nůž a jiné pomůcky – síť, oka, tlučky, pasti aj. V usnesení Českého sněmu z roku 1573 se uvádí, že právo lovu souvisí s vlastnictvím půdy – panovník, šlechta, kláštery; i nadále platilo dominikální právo. Usnesení však obsahuje i nařízení o ochraně zvěře, což znamená počátek myslivosti u nás. Po bitvě na Bílé hoře (1620) je česká šlechta potlačována příchodem cizích rodů. Lov se stává záležitostí společenské reprezentace. Veliké a okázalé hony se pořádaly zvláště v 18. a 19. století. Tak roku 1758 konal císař František I. a choť Marie Terezie na statcích knížete Colloreda v Čechách velké dvorní hony, které trvaly celkem 18 dní. Kromě císařského páru se honů zúčastnilo ještě 3 princezny, 20 dam a 20 kavalírů vysoké šlechty. Zastřeleno bylo 63 251 různé zvěře, vypáleno bylo 116 200 ran. Nadháněčů bylo několik tisíc z řad personálu a robotou povinných honců. Nutno říci, že od 16. století se hojně rozvíjí palné zbraně, kterými je dosahováno daleko vyšších loveckých výsledků. Teprve v únoru 1786 byl vydán řád o myslivosti, jímž bylo uvolněno poddanému lidu a dostalo se mu zákonitě ochrany plodin a obdělávaných pozemků. Císařským patentem ze dne 7 března 1849 byly honební roboty zrušeny a také tímto patentem bylo zrušeno i výsadní lovecké právo. Vznikají honitby vlastní (nejméně 200 jiter, tj. 115 ha na souvislých pozemcích) a honitby společenstevní (obecní) sdružující pozemky drobných

vlastníků jedné obce. V roce 1866 byl vydán zemský zákon o myslivosti pro Čechy s doplňky (v r. 1873 pro Moravu a v roce 1877 pro Slezsko – s doplňky).

Po vzniku Československé republiky v roce 1918 zůstávají dosavadní zákony v platnosti a jsou pouze upravovány. V roce 1929 vychází tzv. Malý honební zákon, který upravuje hájení a doby lovu u jednotlivých druhů lovné zvěře. Také stanovuje podmínky pro vydávání a evidenci loveckých lístků. Po druhé světové válce je vydán nový myslivecký zákon č. 225/47 s platností od 1. 1. 1948, který sjednocuje právo myslivosti pro celou republiku. Prosazuje nejen aspekty odborné hospodářské, ale i kulturní a etické. Stanovuje minimální výměry honiteb u společenstevních na 150 ha, u vlastních honiteb na 200 ha. Právo myslivosti je vázáno na vlastnictví honebního pozemku. V roce 1962 pak zákon č. 23/62 podstatně pozměnil výkon práva myslivosti, jíž tím, že odloučil výkon práva myslivosti od vlastnictví pozemků. Nejmenší výměra honitby byla stanovena na 500 ha, právo myslivosti příslušelo organizacím – státním lesům, státním statkům a JZD, které ho za úplatu pronajímaly pouze mysliveckým sdružením. Z tohoto důvodu zaniklo mnoho honiteb, které nedosahovaly této podmiňující výměry, aby byly integrovány do nových, daleko větších honiteb. To byl také případ honebního společenstva v Hlušovicích, které do této doby pronajímalo honitbu mysliveckému sdružení o výměře 470 ha, což byly honební pozemky naší obce. Byla to honitba polní s nepatrnou výměrou lesa a vodních ploch. Uspokojivé kmenové stavy drobné zvěře dávaly předpoklady také k dobrým výřadům ulovené zvěře. Na tuto skutečnost velmi příznivě působila zemědělská malovýroba, technologie sklizňových prací a nutný klid v honitbě. To jsou faktory, které spolu s vysokými stavy predátorů jsou neslučitelné se zájmy a snahou myslivců. Zde platí jen jedna zásada – buď jedno, nebo druhé. Ale nelze chtít a mít obě! Současný civilizační tlak na přírodu jde proti všem zásadám nutných k její ochraně i potřebám.

Tyto tíživé skutečnosti se každému myslivci zvláště důrazně vyjeví v tomto měsíci, měsíci červnu – měsíci myslivosti. Letošní červen je tím významnějším, že v letošním roce dosáhl padesátého výročí od svého uvedení do života v r. 1959. Záměrem Českomoravské myslivecké jednoty je vysvětlit nemyslivecké veřejnosti, co znamená věnovat se myslivosti, ukázat, co vše myslivci dělají pro veřejnost, pro národní hospodářství, pro ochranu přírody.

Předvést tisícileté myslivecké tradice v mysliveckém životě, poukázat na etickou, mravní a kulturní úroveň členů této společenské organizace. Nelze jistě opomenout skutečnost, že v tomto měsíci se rodí velká část nového života, který vždy bude potřebovat nejen péči myslivců, ale také ohleduplnost, pochopení a odpovědné chování v honitbě každého. Padesát roků je jistě dosti dlouhou dobou k porovnání výsledných hodnot této akce. V šedesátých letech byly uspokojivé stavy drobné zvěře včetně koroptví. Dnešní stavy jsou velmi nízké, varující. Proto vyvstává otázka – co bude za 50 roků?

Všechno jednou začíná, všechno také jednou skončí. Zůstanou vzpomínky na prožitky, úspěchy i nezdary, na radostné chvíle i pocity zklamání, kterých výkon práva myslivosti vždy přinášel a bude jistě nadělovat

také budoucím generacím. A vždy to bude s úvodem: "Jo, to když jsme byli mladí, když my tenkrát..."

Nechť je tedy tato prostá, procítěná báseň oslavou lidské vytrvalosti, dovednosti, vůle, ale také pokorným obdivem, uspokojením s poučením a lidským citem. Příroda si to skutečně zaslouží, vždyť i člověk je její součástí.

ČERVEN – měsíc myslivosti a ochrany přírody slaví letos své padesátileté trvání. Ale příroda žije a potřebuje žít i v těch dalších jedenácti měsících. A ty bývají náročnější i potřebnější.

Literatura:

Ing. A. Dyk: Dějiny lesů, lesnictví a myslivosti

MUDr. J. Kovařík: Dějiny lovectví a myslivosti

Zdeněk Malének

FRANTIŠEK HOREČKA: LOUČENÍ S REVÍREM A PUŠKOU

Červánek hasne nad revírem
zažloutlým listem padá čas,
les pokrývá se šerým mírem,
z dubiny bažantí zní hlas.

A ještě v kůze borovice
paprsek slední zahoří,
a potom s větví kane šero
a háj se v stíny ponoří.

Však kdo to stojí v ztmělém loubí
a opřen o kmen tiše sní,
když v hloubi hor kdes jelen troubí
v ten večer teskný, podzimní?

To starý lovec dumá v šeru,
kde na čekané stával mlád,
očima svítí v podvečeru
na vše, co mívá tolik rád.

Nad mytinou s odkvetlým vřesem
přemítá o všem sám a sám,
dnes rozloučit se přišel s lesem
tiše oddán vonným vzpomínkám.

Jak červánek byl kdysi ránem
a podzim byl jarem kdys,
tak lovec ten byl lesa pánem
pln šumění a mladých míz.

Nad pušku mu nic v světě není,
však – což je lovec pouhý vrah?
on často v slavném okamžení
od líce hlaveň k noze stáh.

Tak dojal jej zrak tmavý zvěře,
zrak přírody, jež plná krás,
a paroháč, hle, ve důvěře
k moudrému lovcu sklání vaz.

Teď srnec zdvihne hlav v seči,
pak osení jej zláká lán,
ne, nehrozí mu nebezpečí,
jen hlaveň hladí lesa pán.

i zajíček se stáčí k poli,
koroptev v brázdě číříká,
dnes rána nikde nezabolí,
jen loučení stesk proniká.

Buď s Bohem, revíre můj milý,
za cenu všech tvých tajemství
teď se mi roky navršily –
a domov je mé hájemství.

K svým trofejím teď pušku kladu,
když v revíru se stírdá stráž.
Kdo na mé místo v božím sadu?
jen ten kdo k němu lásku máš!

Ty puško klidně odpočívej,
však kdyby vrah se blížil, vstaň,
pak pevně měř a přímo v srdce!
Můj revír krásný, vlast mou, braň!

2/2009